

SALWATOR (1) *sb m*

salwã-, [sãlwa-]; -or-.

sg G salwãtora. ◊ [*I* sãlwatorem.] ◊ [*pl G* salwãtor(o)w.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zbawiciel, wybawca [*salvator* – *zbawiciel Mącz 366b*; – *zbawiciel Calep*; *wybawiciel, zbawiacz, abo sprawca, przyczynca zdrowia etc., żywota; zbawiciel – salvator Cn*]:

[*Iron.*: A ono miasto Boga, do świętych wołają, Z których sobie jednacze krom pisma działają. Z nich też natworzyli dziwnych salwatorow *Apolog 53.*]

a. *Przydomek Jezusa*: [*9 listopada*] Poświęc(enie) kość(ioła) w Rzy(mie) ś. Sãlwatorá y Theod(ora) męcz(ennika) *LatHar ++6.*

α. [*Kościół pod wezwaniem Najświętszego Salwatora w Krakowie*: [*mieczyk*] roście pośpolicie w łąkach y ná mokrych polách/ v Kráková ná łąkach pod świętym Salwátorem pełno. *UrzędowHerb 158b.*]

Synonimy: wybawca, zbawca, zbawiciel.

MN